

UNDERGROUND

FRANTIŠEK KOTLETA

FANTASTICKÁ
ÉPOCHA

* * *

Raději jsem přidal do kroku a zastavil se až u Kafe-
térie Krvavého Alího. Alí byl Peršan a provozoval
tu kavárnu, kde dělal kafe ze všeho možného, do-
konce i z pravé kávy. Tu ovšem neměl v nabídce.
Jídlo ze skutečných přírodních surovin se smě-
lo prodávat jenom s licencí, kterou uděloval Úřad
primátora. S Alím jsme ale byli kamarádi už pár
let a já patřil mezi jeho pravidelné zákazníky. Ka-
várnu měl vyrobenou ze starého autobusu. Kousek
odtud vlastnil sklep, kde hydroponicky pěstoval
kávovníky a pražil to nejlepší kafe, co jsem v živo-
tě pil. Kde na to bral vodu, jsem neměl ponětí. Voda
byla ten důvod, proč nikdo bez licence nesměl vy-
rábět jídlo tradičním způsobem. Byla to nejdražší
a nejcennější, co Praha měla. A na evropské pomě-
ry jí měla hodně. Proto se sem v posledních dvaceti
letech nastěhovalo tolik lidí, kteří prodali všech-
no, co měli, jenom aby si koupili občanství. Většina
jídla se vyráběla průmyslově z laboratorního zá-
kladu a za přírodní jídlo nebo alespoň to s částeč-
nou složkou skutečného masa či zeleniny se platil
majlant. Proto také různí koumáci hledali cesty,
jak na tom vydělat. Páreček rozhodně nebyl prv-
ní ani poslední.

„Meltu s?“ zeptal se mě Alí, když jsem se na-
chomýtl k prodejnímu pultu. Sedl jsem si do ko-
žené sedačky, která tu zůstala ještě z původního

autobusu, a pokýval hlavou. „Melta s“ byl kód pro pravou kávu. Natáhl jsem si nohy a přehodil košili přes opěradlo. V podniku seděli jenom dva chlápci, kteří popíjeli instantní náhražku kafe značky Veselý černoušek, a za nimi tři postarší dámy pomaličku ukrajovaly lžičkami z kopečku šlehačky. Podle zasněných pohledů nejspíš vzpomínaly na staré časy.

„Na Mínu?“ zeptal se Alí, když přede mě postavil skutečnou kávu. Nasál jsem do nosu její opojnou vůni. Ve skutečnosti jsem na kafe neměl chuť. Potřeboval jsem ale cítit něco jiného než vařené lidské maso a zápach U-metra.

„Raději ne, už tak jí dlužím víc, než je zdrávo,“ zavrtěl jsem hlavou a hodil na stůl padesát haléřů. Dalo se za to pořídit jídlo na týden, ale ta káva za to vážně stála. Alí minci rychle uložil bezpečně do kapsy a hodil mi místo ní na stůl malou papírovou kartičku.

*Půlnoční rituál digitálních čarodějek!
Sobota 14. prosince v zavřeném metru
na Červeném vrchu!*

„Kolik ti platí?“ zeptal jsem se.

„Halíř za deset kartiček. Půlku ale vysypu do koše. Dávám to jenom lidem, co to hned nevyслеpičí Bezpečnosti,“ zašeptal.

Vytáhl jsem z kapsy zapalovač a škrtl pod kartičkou. Během chvíle shořela a popel spadl na podlahu.

„Na to mě neužije. Když se budu nudit, skočím za Veselou Molly. Má teď prý dvě kundy,“ odvětil jsem a znovu nasál vůni pravé kávy.

„Pche, Jasmína od metra Kolbenova má kundy tři a dva anály. Bratranec jí opíchal všechny. Říká se tomu Jasmínina zlatá pětka,“ ušklíbl se Alí, ale pak se otočil na patě a vyrazil ke dveřím. Do nich se totiž zrovna cpal Ježíš. Měl na sobě tradiční červený oblek, čepičku s rolničkami a v ruce velký kříž z umakartu.

„Somrování zakázáno,“ zahlaholil na něj a zastoupil mu cestu.

„Houhou, veselé Vánoce, vybírám na sirotky,“ oponoval statečně Ježíš.

„Jsem buddhista a sirotci mě nezajímají, pokud jim není čtrnáct a nemají umělý kozy jak dva vozy. Jdi do hajzlu, prostě, Ježíši, než ti narvu ten kříž do prdele,“ pronesl Alí výhružným tónem. Vypadal při tom jako Pilát Pontský i Jidáš dohromady. Spasitel to vzdal a vycouval ze dveří autobusu.

„Že mu v tom není horko,“ povzdechl jsem si. Bylo skoro dvacet stupňů. Na prosinec docela vedro. Většinou touhle dobou bývalo kolem patnácti a lidi nesmrděli tolik jako přes léto, kdy dole na úrovni U panovalo kolem padesáti stupňů.

„Nemá pod tím nic. Včera jsem ho viděl, jak ukazoval bimbise dámám, co ke mně chodí na kakao se šlehačkou,“ mávl rukou Alí a já dopil svou kávu. Naposledy jsem přivoněl k usychajícímu škraloupu uvnitř hrnku, položil ho na stůl a s tichým rozloučením vyrazil. Domů jsem to neměl víc než dvě ulice a dobré tři, možná čtyři Ježíše.

FANTASTICKÁ
EPOCHA

František Kotleta Underground

Ilustrace na obálce Adéla Miklíková.

Grafická úprava obálky Lukáš Tuma.

Edice Fantastická Epoque.

Edici řídí Pavlína Kajnarová a Leoš Kyša.

Redakce Judith Random.

Vydalo Nakladatelství Epoque s. r. o.,

Kaprova 12/40, 110 00 Praha 1,

v roce 2020 jako svou 745. publikaci.

První vydání, 312 stran.

Sazbu provedl Jaroslav Uhlíř.

Vytiskly Těšínské papírny, s. r. o.

Knihy **Nakladatelství Epoque** můžete zakoupit

u svého knihkupce nebo si je lze objednat

písemně na adrese: **Kaprova 12/40,**

110 00 Praha 1 – Staré Město,

telefonicky na čísle: **224 810 353,**

e-mailem na adrese: **objednavky@epocha.cz,**

nebo na internetové stránce: **www.epocha.cz**

facebook.com/nakladatelstvi.epocha

facebook.com/fantastickaepocha

facebook.com/frantisekkotleta